

Abur cald

Ioan Popa

(Iarna, se alunecă!...alunecă spre primăvară...)

Abur cald din gura ta mă înfășoară,
Din obraji, doi bujori îmbobocesc.
Și ochii, in ai tăi, mi-i scald ca într-o vară,
Ca doi boboci într-o bălțiță , bălăcesc...

Abur cald in două inele se-mpreună,
Ca aureolele din icoanele cu sfinți,
Dar zăpada moale, pufoasă ca o spumă
Nu ne lasă provocări-i, să stăm cuminți!...

Suflu in mâinile tale de gheață
Ce m-au împins in albul abis,
Zăpada cu voal de țepi pe față,
Din îngeru-ți păzitor m-a redus in un învins!

Abur cald in pumnii înghețați
Suflu, ca un vânt cald la munte,
Dezvelind ghiociei și brândușe...
O cunună împletită ți-aș așeza pe frunte!

Suflu in pumnii tăi de gheață
Ca doi de "șase-șase" să apară
Pentru un Mâine dezvelit de ceață
Și-un Poimâine cu iz de primăvară...

Aburul iese din zăpezile răscoapte,
Din seva rădăcinilor de brazi
Și-a' ghiocelor și brândușelor șoapte...
Ziua și Noapteafac troc de centigrazi...

(...Eu, in brațe, te strâng... să nu cazi!)